

БАСНЯ

КУКО И ПИПЕ.

Ехъ, че какъвъ си, ти байно Пѣтльо!
Бре хубавелякъ! Бре лице свѣтло!
Сжща ридиз, катъ се наперишь.
Кога постживашъ — земята мѣришь,
А кога пѣешъ, ей-тъй-е, сякашъ
Музика свири. А като врякашъ,
Низъ цѣло село кѣнти гласа' ти,
Та потреперва и тазъ що мжти!
— Ам' ти, сестринке, Букоче ясна,
Ам' ти каква си птица прекрасна!
Дивна те майка дивно родила:
Спрѣтна, напета, скопосна, мила;
Гласъ благороденъ, сивъ царскій косъмъ.
(Ако те лъжа —' да не харосамъ).
Хеле когато пѣкъ закукувашъ,
Ей-тъй-е, сякашъ на стихъ хортувашъ:
Въ гласътъ ти сладость, и редъ и мѣра.